

Imidlertid ville det ikke være rimeligt, hvis tilstedeværelsen af blot en enkelt sådan person skulle afskære arbejdsgiveren fra at tegne forsikring for så vidt angår alle de øvrige medarbejdere.

Skatteministeren har derfor tilkendegivet, at betingelserne for skattefrihed i denne situation bør anses for opfyldt, hvis en arbejdsgiver tegner forsikring omfattende alle de medarbejdere, som forsikringselskabet vil optage. Det er dog en betingelse, at frasorteringen sker på et konkret grundlag, og at der i videst muligt omfang sker dækning af alle ansatte. Det er ikke i overensstemmelse med reglerne, hvis særlige grupper frasorteres ud fra objektive kriterier som f.eks. alder eller ansættelse i skåne/fleksjob.

Det foreslås, at lovteksten justeres på dette punkt.

Til nr. 2

Efter de gældende regler om beskatning af selvstændigt erhvervsdrivende er der ikke fradragsret for de selvstændigt erhvervsdrivendes egne sundhedsbehandlinger eller sundhedsforsikringer, jf. punkt 3 i de almindelige bemærkninger. Sådanne udgifter anses for at være udgifter af privat karakter.

Med forslaget indføres fradragsret i skattepligtig indkomst for selvstændigt erhvervsdrivende for udgifter til behandling i forbindelse med sygdom eller ulykke, som er lægefagligt begrundet. Ved forslaget § 2 gives der samtidig fradragsret i personlig indkomst.

Efter det foreslåede § 30 A, stk. 1, omfatter fradragsretten udgifter, der vedrører den selvstændigt erhvervsdrivende selv, samt udgifter, der vedrører en medarbejdende ægtefælle, som omfattes af kildeskattelovens § 25 A, stk. 3 (om overførsel af en andel af virksomhedens overskud). Ægtefæller, som fordeler virksomhedens resultat imellem sig efter reglerne i kildeskattelovens § 25 A, stk. 8, er begge selvstændigt erhvervsdrivende.

Er den medarbejdende ægtefælle omfattet af kildeskattelovens § 25 A, stk. 7 (om løn aftale), har den ægtefælle, som har status som arbejdsgiver, allerede efter de gældende regler fradragsret for udgifter til sundhedsbehandling af den medarbejdende ægtefælle, samtidig med at denne er omfattet af skattefriheden efter ligningslovens § 30.

Begrebet "selvstændig erhvervsvirksomhed" skal forstås på samme måde som det tilsvarende udtryk i bl.a. investeringsfondsloven og virksomhedsskatteloven. Selvstændig erhvervsvirksomhed er sædvanligvis kendetegnet ved, at der for egen regning og risiko udøves en virksomhed af økonomisk karakter med det formål at indvinde et økonomisk udbytte. Selvstændig erhvervsvirksomhed er endvidere normalt kendeteg-

net ved, at virksomheden udøves nogenlunde regelmæssigt og gennem en ikke helt kort periode.

Selvstændig erhvervsvirksomhed er desuden som udgangspunkt kendetegnet ved, at virksomheden ikke er af ganske underordnet omfang. Dette er ved lovteksten i stk. 1, nr. 1, specificeret, således at der stilles tilsvarende arbejdskrav som ved anvendelse af etableringskontoordningen, hvor den vejledende norm er mindst 50 timer månedligt. Eksempelvis anses anskaffelse af en fast ejendom til udlejning normalt for en så passiv form for virksomhed, at kravet til personlig arbejdsindsats ikke er opfyldt.

Det bemærkes, at arbejdskravet ikke har selvstændig relevans for medarbejdende ægtefæller, der får overført en del af virksomhedens resultat efter reglerne i kildeskattelovens § 25 A, stk. 3-5. Det skyldes, at der efter dette regelsæt stilles krav om en arbejdsindsats, der overstiger 50 timer månedligt. Medarbejdende ægtefæller, der ikke opfylder arbejdskravet i kildeskattelovens § 25 A, stk. 3, er efter de gældende regler henvist til at indgå løn aftale med den ægtefælle, der i overvejende grad driver virksomheden, efter reglerne i kildeskattelovens § 25 A, stk. 7. I så fald giver ligningslovens § 30 den ægtefælle, der i overvejende grad driver virksomheden, adgang til at betale sundhedsudgifter for den medarbejdende ægtefælle uden beskatning hos denne.

Der er således ingen kategorier af medarbejdende ægtefæller, der er afskåret fra at benytte ét af regelsættene om sundhedsbehandlinger.

Efter stk. 1, nr. 2, kræves det endvidere, at *eventuelle* medarbejdere i virksomheden har fået tilbud om en tilsvarende ordning med arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandlinger omfattet af ligningslovens § 30.

Den ordning, som den selvstændige opretter for eget vedkommende, skal som udgangspunkt være identisk med den ordning, som de ansatte har fået tilbudt. Den selvstændige kan således tegne en fælles forsikring, der dækker både de ansatte, den selvstændige selv og en eventuel medarbejdende ægtefælle. Den selvstændige kan ligeledes vælge en ordning med direkte betaling af sundhedsbehandlinger både for eget vedkommende og for de ansatte.

Det er ikke et krav, at medarbejderne skal have accepteret tilbudet om en arbejdsgiverbetalt sundhedsbehandlingsordning, kun at tilbudet er givet.

Kravet gælder selvsagt ikke for virksomheder uden ansatte. Hvis virksomhedsejeren driver flere virksomheder, gælder betingelsen imidlertid for alle virksomhederne. Det betyder også, at hvis virksomhedsejeren driver en virksomhed med medarbejdere og samtidig driver en anden selvstændig erhvervsvirksomhed som